

"Ahhh, ben ne yaptım, ahhh, ben ne yaptım? Yaptığının cezasını çekiyorum. Niye Osmanlı'ya ihanet ettik?" Bu pişmanlık sözleri Şerif Hüseyin'e ait...

Rauf Denктаş çocukluk yıllarında bu itiraflara şahit olur. Babası Raif beyle Şerif'i her ziyaretlerinde hep aynı sahneler yaşanmış; sohbet esnasında bir taş plak çalmaya başlar, söz İstanbul'a gelince Şerif Hazretleri iç geçirir: **"Ahhhİstanbul, payitaht"** diyerek ağlamaya başlar; yaptığı ihanetin acısıyla sürekli aynı şeyleri tekrar eder durmuş. 1924-1930 yılları arasında Kıbrıs'ta sürgünde bulunduğu sırada yaşamış bunlar.

İngilizler kendisine büyük Arap krallığı ve Müslümanların halifesi olacağını vaat etmişlerdi. Şerif Hüseyin ve oğulları Osmanlının savaş yıllarında İngiliz casusu Lawrence'nin oyunları ile Osmanlı'ya karşı mücadeleyi örgütleyen, Osmanlı askeri trenlerine ve demiryollarına sabotaj düzenleyen çetelerin başına geçer. Krallık ve Halifelik vaadiyle ve aldıkları İngiliz sterlinleriyle harekete geçen Şerif Hüseyin, Osmanlı'ya karşı büyük bir mücadeleye girişir. Cemal Paşanın 1916 İlbaharında Beyrut ve Şam'da devlete ihanetle suçladığı bazı Arap Milliyetçilerini astırması halkı galeyana getirmiş, Hicaz valisi Şerif Hüseyin ve oğulları için de tam bir fırsat ortamı oluşturmuştu. Bu olaylar üzerine şerif Krallığını ilan ederek Osmanlıya karşı ayaklanır. Topladığı askerlerle Hicaz demiryollarına saldırılar düzenler, Osmanlı birliklerine kayıplar verdirmeye başlarlar. Bir yandan İngilizlerle çarpışan Osmanlı ordusu, Hüseyin oğulları komutasındaki birliklere karşı da savaşmak zorunda kalır. Şerif Hüseyin giriştiği mücadelenin sonunda Osmanlı'nın Hicaz'daki egemenliğine son verir. Birinci dünya savaşının bitiminden sonra İngilizlerin Filistin'de İsrail devleti kurmaya çalışması Şerif Hüseyin'i kızdırır. İngilizler 1921'de Şerifin oğlu Faysal'ı Irak Kralı diğer oğlu Abdullah'ı da Ürdün Emiri yapması Şerif Hüseyin'in Arap dünyasındaki otoritesini iyice sarsar. Mart 1924'de Türkiye'de Halifeliğin kaldırılmasından sonra kendisini halife ilan ettiyse de Mekke'yi kuşatan Abdülaziz bin Suud tarafından Krallığına ve Halifelik iddialarına son verilir. Şerif Hüseyin 1930 yılına kadar Kıbrıs'ta sürgün hayatı yaşar. Bundan sonra Ürdün Emiri oğlu Abdullah'ın yanına gider. Aradan bir yıl geçer, 1931 yılında burada vefat eder. Filistin, Suriye ve Irak'ın da sınırları içinde bulunduğu Kos koca bir Krallık ve Halifelik vaadiyle ayaklanan Şerif Hüseyin hanedanının elinde bu gün sadece Ürdün toprakları bulunmaktadır.

Batılıların Ortadoğu diye adlandırdıkları coğrafyada yaşanan acılar, o tarihten beri dinmek bilmiyor. 400 yıl boyunca (1517-1916) İstanbul'dan yönetilen bölgeye, Osmanlı idaresinde tam bir huzur ve sükun hakimdi. Çünkü merkezde herkesin itaat etme mecburiyetinde olduğu bir otorite

Sultan Abdulhamid, Şerif Hüseyin'in İngiliz ajanları ile irtibat halinde olduğunu haber alır almaz onu ailesiyle birlikte 1891'de İstanbul'a davet eder ve 18 yıl boyunca bir daha bırakmaz. Abdulhamid Şerif Hüseyin'in karizmatik olmasının yanı sıra zeki ve dirayetli bir devlet adamı olmadığını fark eder. Ve bu yüzden kullanılmaya müsait olduğunu düşünür; bu nedenle onu bir daha gözünün önünden ayırmaz. Bu zorunlu ikametgah sayesinde Şerif Hüseyin'in Osmanlı aleyhine kullanılmasına set çekmiş olur. Sultan Abdulhamid'i tahttan indiren ittihatçılar, Şerif Hüseyin ve iki oğlunu serbest bırakmakla kalmazlar; bir de, yeni kurulan Osmanlı Meclisine mebus olarak alırlar.

VEHHABİNİN İTİRAFLARI

Yazar Ali Kara

Çarşamba, 11 Temmuz 2012 14:16 -

İşte, İttihat ve Terakki yönetiminin Batı yanlısı teslimiyetçi politikalarıyla Kadim İngiliz siyaseti ve çıkarları birleşince bu hüzünlü manzaralar ortaya çıktı. Bilindiği gibi ittihatçılar 1908 yılında Selanik'ten hareket edip İstanbul'u kuşattılar; kısa zamanda yönetime hakim oldular. 1909 yılında Sultan Abdulhamid'i tahttan indirdiler. 1912 yılında Balkan siyaseti çöktü; Bulgarlar Çatalca'ya kadar ilerlediler. 1914 yılında da gereksiz yere devleti Almanların yanında 1. dünya savaşına soktular. Üst üste yenilgi alan İttihatçı komuta merkezi cephelerde büyük kayıplar vererek geri çekilmek zorunda kaldı. Sonunda, süper güç Osmanlı dağıldı; Devleti dağıtan beyinsizler de yurt dışına kaçıp gittiler. Aradan 100 yıl geçti; şimdi, Emperyalistler gene devrede. Bölge bir nevi "yeni 100 yılın kontratını tazeleme" anlamına gelebilecek yeni sıkıntılara maruz kaldı. Neredeyse nefesler tutulmuş dünya, çıkacak kardeş kavgasına kilitlenmiş durumda. Silah tüccarları ellerini oğuşturup duruyorlar. İnsan sormadan edemiyor:

Ey Talat! Ey Enver! Ey Cemal! Şahsi ihtiraslarınız uğruna koca Cihan devletini batırdınız, bir nesli yok ettiniz; değdi mi? Yattığınız yerde rahat mısınız?

"Zaman en iyi müfessirdir" diye boşuna söylenmemiş...